

Sygnatura akt III RC 9/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2021 roku w Kole

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej J. Ś. zastępowanej przez matkę E. W. oraz E. W.

przeciwko L. Ś.

o alimenty

I. Oddala powództwo o zasądzenie alimentów na rzecz powódki E. W..

II. Oddala powództwo o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniej powódki J. Ś..

III. Odstępuje od obciążenia powódek nieuiszczonymi kosztami sądowymi oraz od obciążenia małoletniej powódki kosztami zastępstwa adwokackiego.

IV. Zasądza od powódki E. W. na rzecz pozwanego L. Ś. kwotę 150,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sędzia:

Agnieszka Pietruszka

Sygn. akt III RC 9/20

UZASADNIENIE

Powódka - E. W. (uprzednio Ś.) wniosła o zasądzenie od pozwanego L. Ś. na swoją rzecz renty alimentacyjnej w kwocie 1.000 zł miesięcznie oraz działając w imieniu małoletniej córki J. Ś. wniosła o zasądzenie od pozwanego L. Ś. na jej rzecz renty alimentacyjnej w kwocie 1.000 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniosła, iż wyrokiem z dnia 25.07.2019 r. zostało rozwiązane przez rozwód małżeństwo powódki i pozwanego przez rozwód bez orzekania o winie. Sąd powierzył obojgu rodzicom wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi R. Ś. i J. Ś., ustalając miejsce zamieszkania syna przy pozwanym, a córki przy powódce. Sąd zobowiązał każdego z rodziców do ponoszenia w całości kosztów utrzymania dziecka, które u niego przebywa. Powódka po rozwodzie wraz z córką znalazły się w niedostatku. Pozwany nie podjął bowiem żadnych starań mających na celu podział majątku wspólnego oraz uregulowanie sytuacji materialno-finansowej stron. Wobec powyższego, powódka nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, ani zapewnić utrzymania córce. Pozwany pomimo zawartego porozumienia, jak i świadomości ciężkiej sytuacji powódki, nie przekazuje na utrzymanie domu i rodziny żadnych środków. Powódka sama pokrywa koszty związane z utrzymaniem rodziny, małoletniej córki i niepełnosprawnej matki, która znajduje się pod jej opieką. Pozwany nie interesuje się życiem córki, nie zabiera na weekendy, nie kupuje jej żadnych prezentów, nie pokrywa także

wszystkich kosztów utrzymania syna. Powódka, ze względu na opiekę nad niepełnosprawną matką, może podejmować wyłącznie prace dorywcze. Otrzymuje też zasiłek dla opiekuna osoby niepełnosprawnej, zasiłki rodzinne i świadczenie 500 plus. Z osiągniętych dochodów opłaca koszty utrzymania domu, w którym zamieszkuje też pozwany. Pokrywa też wszystkie usprawiedliwione potrzeby małoletniej córki. Powódka choruje i musi zażywać lekkiem, na które wydaje około 200 zł miesięcznie. Ze względu na brak pomocy ze strony pozwanego, nie była w stanie zakupić węgla na zimę i opłacić rachunków za energię.

Pozwany – L. Ś. wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc iż powódka w niedawno zakończonej sprawie rozwodowej była w podobnej sytuacji jak obecnie, a nawet gorszej bo wtedy otrzymywała zasiłek opiekuna dla osoby niepełnosprawnej i mogła wykonywać jedynie prace dorywcze. Matka powódki zmarła, a więc od tego czasu powódka ma pełne możliwości zarobkowe, które powinna wykorzystać. Powódka już podczas sprawy rozwodowej miała problemy zdrowotne, ponosiła koszty zakupu lekarstw oraz koszty utrzymania siebie i domu. Pomimo tego, nie występowała wtedy o zasądzenie na jej rzecz alimentów. Co więcej, powódka z udziałem swojego pełnomocnika zawarła z pozwanym w dniu 16.05.2019 r. porozumienie, w którym to w pełni świadomie oświadczyła, że orzeczenie rozwodu nie spowoduje u niej stanu niedostatku, albowiem posiada możliwości zarobkowe umożliwiające jej samodzielne utrzymywanie się. L. Ś. zaznaczył, że powódka znajduje się w lepszej sytuacji niż to deklaruje, albowiem zamieszkuje w domu należącym do jej obecnego partnera, z tytułu czego nie ponosi żadnych kosztów. Nadto córka stron J. Ś., nie chce przebywać z matką w tamtym miejscu zamieszkania, co powoduje, że coraz częściej zostaje pod opieką pozwanego. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą z czego osiąga dochód w wysokości 2.000 – 3.000 zł. Z uzyskiwanych dochodów ponosi koszty utrzymania i domu. L. Ś. przewlekle choruje na prostatę, astmę oskrzelową oraz ma problemy z kręgosłupem, co również generuje miesięczne koszty związane z utrzymaniem się pozwanego.

Sąd ustalił co następuje :

Małoletnia J. (ur. (...)) i R. (ur. (...)) są dziećmi L. Ś. i E. W. (uprzednio Ś.). Wyrokiem z dnia 25.07.2019 r. Sąd Okręgowy w Koninie rozwiązał przez rozwód małżeństwo E. Ś. i L. Ś., bez orzekania o winie. Sąd powierzył obojgu rodzicom wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi, ustalając miejsce zamieszkania małoletniego R. przy ojcu, a małoletniej J. przy matce. Równocześnie Sąd zobowiązał każdą ze stron do ponoszenia w całości kosztów utrzymania dziecka, u której zostało ustalone miejsce zamieszkania.

(dowód: akta I C 1070/18 Sądu Okręgowego w Koninie, a ponadto kopia odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 25.07.2019 r. w sprawie I C 1070/18 k.11)

E. W. w chwili orzeczenia rozwodu opiekował się chorą matką i z tego tytułu pobierała zasiłek opiekuńczy początkowo w kwocie 520 zł a następnie w kwocie 620 zł miesięcznie. Podejmowała także prace dorywcze uzyskując z nich dochód w kwocie około 1.000 zł miesięcznie. Ponadto powódka otrzymywała na obydwójce dzieci świadczenia wychowawcze tzw. „500+” oraz zasiłki rodzinne. L. Ś. przekazywał jej również na utrzymanie J. alimenty w kwocie 1.000 zł. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego powódka kupiła dla dzieci podręczniki i przybory szkolne. Opłaciła także składki klasowe oraz za komitet rodzicielski i ubezpieczenie.

(dowód: akta I C 1070/18 Sądu Okręgowego w Koninie)

E. W. miała problemy z kręgosłupem oraz borykała się z gronkowcem i z tego względu przyjmowała leki, a także preparaty wspomagające odporność i witaminy. Na ten cel przeznaczala miesięcznie kwotę około 200 zł. Nadto powódka opłacała rachunki za wodę w kwocie około 220 zł za dwa miesiące oraz za odpady w kwocie około 140 zł na kwartał. Regulowała również rachunki za telewizję w kwocie 60 zł miesięcznie oraz za telefony (swój i dzieci) w kwocie 200– 250 zł miesięcznie. Płaciła również za internet 60 zł i dodatkowo uiszczala raty za telewizor i internet, z których korzystał syn R. w kwocie 80 zł miesięcznie. Raz w miesiącu kupowała butlę gazową za kwotę 40 zł. Powódka regulowała również opłaty za ubezpieczenie OC dwóch pojazdów stanowiących majątek wspólny stron.

(dowód: akta I C 1070/18 Sądu Okręgowego w Koninie)

Małoletnia J. uczęszczała do klasy V – ej Szkoły Podstawowej w D.. Nie miała problemów zdrowotnych. J. chodziła na basen i wydatki z tego tytułu wynosiły 100 zł miesięcznie.

(dowód: akta I C 1070/18 Sądu Okręgowego w Koninie)

L. Ś. prowadził działalność gospodarczą, z której uzyskiwał dochody rzędu 2.000– 8.000 zł miesięcznie. Pozwany leczył się z powodu astmy oskrzelowej oraz prostaty. Regulował opłaty za energię elektryczną oraz podatek od nieruchomości. Kupował także opał.

(dowód: akta I C 1070/18 Sądu Okręgowego w Koninie)

Małoletni R. Ś. uczęszczał do klasy I–ej Rzemieślniczej Szkoły Zawodowej w K. o kierunku mechanik samochodowy. Mieszkał w internacie. Do domu przyjeżdżał na weekendy. Pozwany przekazywał synowi kwotę 120 zł tygodniowo na bieżące wydatki. E. W. z uwagi na rozpoczęcie nauki przez syna w szkole zawodowej zakupiła dla niego odzież roboczą oraz opłaciła badania lekarskie dopuszczające do zajęć praktycznych co kosztowało łącznie 350 zł.

(dowód: akta I C 1070/18 Sądu Okręgowego w Koninie)

W chwili orzekania rozwodu strony zamieszkiwały wspólnie z dziećmi w domu stanowiącym ich wspólny majątek. W dniu 16.05.2019 r. małżonkowie zawarli porozumienie, zgodnie z którym wnieśli o powierzenie obojgu władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi, z jednoczesnym ustaleniem miejsca pobytu małoletniej J. w miejscu pobytu matki, natomiast małoletniego R. w miejscu pobytu ojca, a nadto o nie orzekanie o alimentach na rzecz dzieci ustalając, iż będą je ponosić w równych częściach. Zarówno E. W. jak i L. Ś. oświadczyli, iż orzeczenie rozwodu nie spowoduje u nich stanu niedostatku, albowiem posiadają możliwości zarobkowe umożliwiające każdemu z nich samodzielne utrzymywanie i zaspokajanie usprawiedliwionych własnych potrzeb.

(dowód: porozumienie z dnia 16.05.2019 r. k.40)

Po rozwodzie E. W. w dalszym ciągu sprawowała opiekę nad matką. Po jej śmierci w styczniu 2020 r. zarejestrowała się jako bezrobotna i przez okres jednego roku pobierała zasiłek. Następnie w okresie od 1.06. do 31.08.2020 r. powódka była zatrudniona na okres próbny w wymiarze 1/2 etatu w firmie (...) na stanowisku kasjer-sprzedawca, za wynagrodzeniem w kwocie 1.300 zł. W związku z podjęciem tego zatrudnienia powódka otrzymała dodatek aktywizacyjny w wysokości około 400 zł.

(dowód: częściowo zeznania powódki k.217-218)

Obecnie E. W. nadal jest zatrudniona jako kasjer-sprzedawca, w takim samym wymiarze czasu pracy. Powódka świadczy pracę przez 4 godziny dziennie. Umowę ma zawartą do końca lutego z możliwością przedłużenia. Wynagrodzenie powódki wynosi 1.070 zł. Dodatkowo E. W. pracuje dorywczo przy sprzątnięciu gabinetu stomatologicznego. Otrzymuje 20 zł za godzinę. Na J. pobiera świadczenie wychowawcze „500+” oraz zasiłek rodzinny. Powódka ma problemy z kręgosłupem, lecz aktualnie nie leczyl się w tym kierunku.

(dowód: decyzje (...) D. k.13-18, umowa o pracę powódki z dnia 1.06.2020 r. k.206, zeznania P. P. k.207-207v, częściowo zeznania powódki k.217-218, zeznania pozwanego k.218-219)

Aktualnie E. W. wraz z córką ponownie zamieszkuje w domu należącym do byłych małżonków, albowiem w listopadzie 2019 r., gdy w domu został odcięty prąd, powódka wraz z córką zamieszkała u swojego partnera M. H.. Stan ten trwał do końca września 2020 r. W tym okresie bywały sytuacje, że J. Ś. nocowała w domu rodzinnym. Żyjąca jeszcze wówczas matka powódki zamieszkała u drugiej córki. E. W. reguluje część opłat związanych z utrzymaniem domu, tj. składkę za ubezpieczenie domu w kwocie 171,31 zł, abonament TV w Cyfrowym P. w kwocie 30 zł, abonament telefoniczny w Plusie w kwocie około 50 zł miesięcznie, abonament za internet łącznie ze spłatą TV w kwocie około 90 zł miesięcznie,

opłatę za odpady w kwocie około 117 zł na kwartał oraz za wodę. W sezonie grzewczym E. W. dokłada się również do opału w kwocie około 600 zł miesięcznie.

(dowód: wyciągi z rachunku k.19-33, zdjęcia k.62-63, listy transakcji k.179-190 oraz k.191-193, częściowo zeznania powódki k.217-218, zeznania pozwanego k.218-219)

Małoletnia J. uczęszcza do klasy VII – ej szkoły podstawowej. Nauka, z uwagi na stan epidemii, odbywa się zdalnie. Małoletnia nie uczęszcza na dodatkowe zajęcia, nie ma problemów zdrowotnych.

(dowód: częściowo zeznania powódki k.217-218)

Urząd Pracy w K. w okresie od stycznia 2020 r. dysponował 24 ofertami pracy w zawodzie sprzedawca, za wynagrodzeniem od 2.600 zł brutto do 3.000 zł brutto.

(dowód: pismo Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 13.10.2020 r. k.138)

L. Ś. również zamieszkuje w domu należącym do niego i byłej żony. Pozwany nadal prowadzi własną działalność gospodarczą. Dotychczas wykonywał zlecenia w większości na rzecz osób prywatnych. W marcu oraz kwietniu 2020 r. odnotował spadek zleceń, zaś w listopadzie i grudniu prace były ograniczone z uwagi na mrozy. Pozwany zatrudnia dwóch pracowników. Z uwagi na to, że w okresie obostrzeń korzystał z subwencji, nie może ich zwolnić z pracy. Subwencja wyniosła po 1.500 zł na jednego pracownika. Pozwany z prowadzonej działalności gospodarczej w 2018 r. osiągnął przychód w kwocie 190.954,50 zł (dochód 28.821,33 zł), a w 2019 r. przychód wyniósł 221.342,00 zł, (dochód 86.232,77 zł). W 2019 r. pozwany skorzystał również z ulgi podatkowej na dzieci w łącznej kwocie 2.224,08 zł. W okresie od stycznia do sierpnia 2020 r. pozwany osiągnął przychód w kwocie 109.090,00 zł. Pozwany wynajmuje lokal użytkowy o powierzchni 102 m² na terenie C., gdzie przechowuje rzeczy potrzebne do prowadzenia działalności gospodarczej, albowiem obawiał się, że powódka je zabierze. Z tytułu najmu uiszcza czynsz w kwocie 500 zł miesięcznie.

(dowód: wydruki wiadomości tekstowych k.64-66, umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 1.01.2020 r. k.67-68, obliczenie dochodu za rok 2018 k.105, struktura przychodu w roku 2018 k.106, płyta CD k.107, podatkowa księga przychodów i rozchodów za 2020 r.k.141, zeznanie PIT-36 za rok 2019 k.142-149, informacja PIT/B za rok 2019 k.150-151, informacja PIT/o za rok 2019 k.152-155, urzędowe poświadczenie odbioru dokumentu elektronicznego k.156 i 157, zeznania pozwanego k.218-219)

L. Ś. reguluje opłaty związane z utrzymaniem domu, tj. podatek od nieruchomości, energię elektryczną w kwocie około 280 zł na dwa miesiące i abonament TV w kwocie 40 zł miesięcznie oraz telefoniczny w kwocie około 290 zł miesięcznie. Pozwany kupuje również opał.

(dowód: kopie paragonów fiskalnych k.88, dokumenty dostawy wyrobów węglowych k.89-91, faktura VAT z dnia 25.01.2020 r. k.92, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 12.03.2019 r. k.93-94, faktura VAT z dnia 12.03.2019 r. k.95, warunki oferty k.96, oświadczenie k.97, formularze opłat abonamentowych k.98, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 12.03.2019 r. k.99-100 oraz k.101-102 i k.103-104, wyciągi z rachunku k.158-177, zeznania pozwanego k.218-219)

R. Ś. zamieszkuje w domu rodzinnym i uczęszcza do klasy III – ej szkoły zawodowej. Naukę realizuje zdalnie, zaś praktyki odbywa na warsztatach szkolnych. R. podejmuje prace dorywcze u starszego brata i ojca. Pozwany opłaca abonament za telefon i internet, z których korzysta syn. Od stycznia do lutego 2020 r. ojciec wynajmował dla syna pokój w K., za który płacił około 300 zł. Pozwany nie pobiera na R. zasiłku rodzinnego.

(dowód: wydruki wiadomości tekstowych k.69-82, decyzja (...) w D. z dnia 25.11.2019 r. k.83, umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 6.01.2020 r. k.84-85 i z dnia 21.01.2020 r. k.86-87, częściowo zeznania powódki k.217-218, zeznania pozwanego k.218-219)

Między stronami toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego. Strony nie mogły dojść do porozumienia w zakresie wysokości i formy spłaty. Rozdzielność majątkowa małżeńska została ustalona z dniem 8.11.2017 r. wyrokiem z dnia 21.08.2018 r. Sądu Rejonowego w Kole.

(dowód: akta I C 1070/18 Sądu Okręgowego w Koninie, kopia wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 21.08.2018 r. w sprawie III RC 355/17 k.12)

Wartość dowodowa dokumentów zebranych w sprawie nie budzi żadnych wątpliwości, a ponadto nie była przez strony kwestionowana. Za nieprzydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd uznał paragony i potwierdzenia płatności kartą (k.34), które pochodzą z okresu od października 2018 r. do czerwca 2019 r., a więc z okresu toczącej się między stronami sprawy rozwodowej.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki co do łączącej ją z M. H. umowy najmu (k.194-195) i zobowiązania finansowego względem niego, którego źródłem miałyby być ta umowa. Nie sposób bowiem uznać, że powódka będąc w nieformalnym związku z w/w (czemu zaprzecza) sformalizowała fakt zamieszkiwania u niego zawierając umowę najmu. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom powódki również w zakresie, w jakim E. W. opisywała obecne stosunki łączące ją z M. H., albowiem pozostaje to w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie jak np. zdjęciami, zeznaniami świadka P. P..

Za zasługujące na przyznanie im wiary Sąd uznał zeznania pozwanego, które generalnie były logiczne i rzeczowe, a nadto znajdowały pokrycie w złożonych przez niego dokumentach.

Sąd zważył co następuje :

E. W., działając w imieniu własnym oraz małoletniej córki, domagała się zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 1.000 zł miesięcznie na swoją rzecz i na rzecz małoletniej córki.

Podstawą zgłoszonego w pozwie żądania ustalenia alimentów na rzecz powódki E. W. jest art. 60 § 1 kro, który stanowi, iż małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Bezsprzeczne jest, iż Sąd Okręgowy w Koninie wyrokiem z dnia 25.07.2019 r. rozwiązał małżeństwo E. Ś. (obecnie W.) i L. Ś., bez orzekania o winie. W związku z tym, została spełniona pierwsza przesłanka decydująca o możliwości wystąpienia przez jednego z byłych małżonków z żądaniem alimentów od drugiego małżonka, albowiem żaden z nich nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia.

Zdaniem Sądu, powództwo E. W. nie zasługiwało jednak na uwzględnienie. Jak bowiem wynika z powołanego przepisu, małżonek, który występuje z żądaniem ustalenia alimentów, musi wykazać, iż znajduje się w niedostatku. Pojęcie niedostatku było szczegółowo analizowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz doktrynie, gdzie wyraźnie podkreślano, że zaspokojenie potrzeb każdego człowieka powinno nastąpić przede wszystkim z jego własnych środków. Dotyczy to dochodów z pracy, z majątku, ze świadczeń z ubezpieczenia lub zabezpieczenia społecznego. Za osoby znajdujące się w niedostatku należy zatem uważać osoby, które własnymi siłami nie są w stanie zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb z uzyskiwanych dochodów : "Niedostatek jest wtedy, gdy małżonek rozwiedziony nie jest w stanie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części własnymi siłami" (vide: wyrok SN z dnia 16 lipca 1998r., I CKN 524/98, nie publ.).

E. W. jest osobą w sile wieku, w pełni zdolną do pracy. Powódka nie wykazała bowiem, aby np. problemy z kręgosłupem wpływały negatywnie na jej możliwość wykonywania pracy zarobkowej. Ponadto powódka z uwagi na śmierć matki, nad którą sprawowała opiekę, uzyskała możliwość podjęcia pełnoetatowego zatrudnienia i de facto takie zatrudnienie posiada. Jak bowiem wynika z zebranego materiału dowodowego powódka uzyskuje obecnie wynagrodzenie za pracę oraz dochody z pracy dorywczej. Sąd nie dał wiary powódce, iż pracując dorywczo spłaca jedynie długi w związku z udzieloną jej pożyczką, jak również, iż z prac dorywczych uzyskuje jedynie dochód w wysokości 500 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, twierdzenie powódki są czynione jedynie na użytek niniejszego postępowania, aby w ten sposób wykreować rzekomo złą sytuację w jakiej aktualnie się znajduje. Podkreślić należy, iż powódka prace dorywcze podejmuje już w tym samym gabinecie od wielu lat i nawet w trakcie sprawy rozwodowej deklarowała, że z prac tych uzyskuje dochody na poziomie 1 tys. zł (vide: oświadczenie o stanie majątkowym k.12 akt I C 1070/18 SO w Koninie). W konsekwencji należy stwierdzić, iż dochody powódki kształtują się co najmniej na poziomie 2 tys. zł miesięcznie i w związku z tym powódka nie znajduje się w niedostatku.

Ponadto, gdyby nawet uznać, iż powódka uzyskuje niższe dochody to i tak powództwo nie zasługiwałoby na uwzględnienie. Będąc w trudniejszej sytuacji w trakcie sprawy rozwodowej, gdy powódka otrzymywała jedynie zasiłek opiekuńczy i miała dochody z prac dorywczych, jednoznacznie przyznawała, iż nie znajduje się w niedostatku. Poza tym powódka ma realną możliwość uzyskania wyższych dochodów, o czym świadczy chociażby informacja Urzędu Pracy w K.. Wnika z niej, iż urząd dysponował wieloma ofertami pracy w zawodzie sprzedawcy z wynagrodzeniem wynoszącym od 2.600 zł do 3.000 zł brutto. W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu, aktualnie wykonywana przez powódkę praca na 1/2 etatu nie wyczerpuje jej możliwości zarobkowych.

Powódka podnosiła, iż powołane oświadczenie z dnia 16.05.2019 r. podpisała, albowiem liczyła na szybkie dokonanie podziału majątku wspólnego. Zauważyć jednak należy, że E. W. w sprawie rozwodowej nie podnosiła zastrzeżeń w zakresie korzystania przez pozwanego z ruchomości, które wchodziły w skład ich majątku wspólnego, a które L. Ś. wykorzystuje w prowadzonej działalności gospodarczej, nie domagała się też partycypacji w dochodach jakie działalność ta generuje i to w sytuacji gdy pomiędzy stronami od dnia 8.11.2017 r. istniała rozdzielność majątkowa. Wręcz przeciwnie, w powołanym porozumieniu, zawartym przecież w toku sprawy rozwodowej oświadczyła, iż "orzeczenie rozwodu nie spowoduje u niej stanu niedostatku albowiem posiada możliwości zarobkowe umożliwiające jej samodzielne się utrzymywanie i zaspokajanie usprawiedliwionych własnych potrzeb". Będąc wówczas reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika powódka musiała zdawać sobie sprawę ze skutków zawartego porozumienia.

Skoro Sąd uznał, iż powódka E. W. nie znajduje się w niedostatku, bez znaczenia pozostają okoliczności związane z sytuacją majątkową pozwanego.

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Podstawą zgłoszonego w pozwie żądania ustalenia alimentów na małoletnią powódkę J. Ś. jest natomiast art. 133 kro, zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Równocześnie zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie Sądu, powództwo małoletniej powódki również nie zasługiwało na uwzględnienie. Zaznaczyć należy, iż w wyroku rozwodowym z dnia 25.07.2019 r. Sąd Okręgowy w Koninie zobowiązał E. W. i L. Ś. do ponoszenia w całości kosztów utrzymania tego dziecka, którego miejsce zamieszkania zostało u każdego z nich ustalone. W konsekwencji, E. W. winna w całości zaspokajać koszty utrzymania małoletniej córki. Tak więc obowiązek alimentacyjny powódki E. W. wobec córki nie wynika jedynie z porozumienia jakie małżonkowie Ś. zawarli w maju 2019 r., ale jego źródłem jest wyrok Sądu Okręgowego w Koninie. W konsekwencji ewentualna zmiana ustalonego w ten sposób obowiązku alimentacyjnego może być dokonana, jedynie w sytuacji przewidzianej w art. 138 kro. Zgodnie z tym przepisem, można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, jedynie "w razie zmiany stosunków".

Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd nie dopatrywał się przesłanek, które powodowałyby, że orzeczenie Sądu Okręgowego w Koninie straciło na aktualności. Jak wynika z dokonanych ustaleń, strony obciążone są równorzędnymi obowiązkami alimentacyjnymi na dzieci, które mają przy nich ustalone miejsca zamieszkania. Wydatki te kształtują się na podobnym poziomie, tym bardziej gdy R. z uwagi na naukę w formie zdalnej, nie musi mieszkać w internacie. O., zarówno J. jak i R. nadal kontynuują naukę i nie mają możliwości samodzielnego utrzymania się. W szczególności

możliwości takich nadal nie posiada również R. Ś., który obecnie jest uczniem III klasy szkoły zawodowej. Okoliczność, iż syn stron podejmuje pracę u ojca i brata, nie czyni go osobą samodzielną ekonomicznie.

Za ustaleniem obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej nie przemawia również obecna sytuacja finansowa jej matki. Jak bowiem wynika z dokonanych przez Sąd ustaleń, dochody uzyskiwane przez E. W. są nawet wyższe niż dochody uzyskiwane w okresie sprawy rozwodowej.

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc (punkt III wyroku).

W oparciu o art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążenia małoletniej powódki kosztami zastępstwa adwokackiego, biorąc pod uwagę, iż pozostaje na utrzymaniu matki (punkt III wyroku).

Na podstawie § 4 ust. 1 pkt 9 i ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 z późn. zm.) w zw. z art. 98 kpc Sąd zasądził od powódki E. W. na rzecz pozwanego L. Ś. kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego (punkt IV wyroku).

Sędzia

Agnieszka Pietruszka